

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 19.4.2023
C(2023) 2578 final

ANNEX

PŘÍLOHA

SDĚLENÍ KOMISE

Schválení obsahu předlohy nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu

PŘÍLOHA
NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) .../...
ze dne XXX

**o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie
na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby
obecného hospodářského zájmu**

PŘEDLOHA
(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory¹, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise při používání pravidel státní podpory na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie zjistila, že strop, pod nímž lze mít za to, že výhody poskytované takovým podnikům neovlivňují obchod mezi členskými státy nebo nenarušují hospodářskou soutěž nebo nehrozí, že by ji narušily, se může v některých případech lišit od obecného stropu podpory *de minimis* stanoveného v nařízení (EU) č. XXX. Přinejmenším některé tyto výhody totiž mohou představovat náhradu dodatečných nákladů souvisejících s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu. Kromě toho má řada činností, které lze označit za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, omezený zeměpisný rozsah.
- (2) Na tomto základě přijala Komise v roce 2012 nařízení (EU) č. 360/2012², které obsahuje specifická pravidla podpory *de minimis* pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu. Podle čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení by se mělo mít za to, že podpora udílená podnikům poskytujícím službu obecného hospodářského zájmu neovlivňuje obchod mezi členskými státy nebo nenarušuje hospodářskou soutěž nebo nehrozí, že by ji narušila, pokud celková výše podpory udělené přijímajícímu podniku v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu nepřesáhne v žádném tříletém účetním období částku 500 000 EUR.

¹ Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1.

² Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8).

- (3) Uvedené nařízení bylo změněno nařízením Komise (EU) 2020/1474³ s cílem prodloužit jeho dobu použitelnosti do 31. prosince 2023 a umožnit podnikům, které se staly podniky v obtížích v důsledku onemocnění COVID-19, aby byly v období od 1. ledna 2020 do 30. června 2021 i nadále způsobilé podle nařízení (EU) č. 360/2012.
- (4) Vzhledem ke zkušenostem získaným při používání nařízení (EU) č. 360/2012 ve znění nařízení 2020/1474 je vhodné uvedené nařízení revidovat, zejména za účelem jeho uvedení do souladu s obecným nařízením (EU) č. XXX o podpoře *de minimis*, a vzhledem k tomu, že jeho platnost skončí dne 31. prosince 2023.
- (5) Je vhodné zvýšit strop podpory *de minimis* na služby obecného hospodářského zájmu, kterou může obdržet jeden podnik na členský stát v kterémkoli tříletém období, na 650 000 EUR. Tento strop odráží inflaci, k níž došlo od vstupu nařízení (EU) č. 360/2012 v platnost, a pravděpodobný odhadovaný vývoj během doby platnosti tohoto nařízení. Tento strop je nutný k zajištění toho, aby žádné opatření spadající do působnosti tohoto nařízení nemohlo být považováno za ovlivňující obchod mezi členskými státy a narušující hospodářskou soutěž nebo hrozící tímto narušením.
- (6) Období, které se bere do úvahy za účelem určení, zda je strop dosažen, by mělo sestávat z účetních let používaných podnikem pro daňové účely v dotčeném členském státě. Příslušné období tří po sobě jdoucích let by se mělo posuzovat průběžně, takže při každém novém udělení podpory *de minimis* je třeba určit celkovou výši podpory *de minimis* udělené v dotčeném účetním roce i během předchozích dvou účetních let. Pro tyto účely by měla být zohledněna i podpora udělená členskými státy, která je zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie pod kontrolou dotčeného členského státu. Opatření státní podpory překračující strop podpory *de minimis* by nemělo být možné dělit na několik menších částek tak, aby uvedené částky spadaly do působnosti tohoto nařízení.
- (7) Pro účely pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě o fungování Evropské unie je podnikem jakýkoli subjekt, ať už jde o fyzickou, nebo o právnickou osobu, vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování⁴. Soudní dvůr Evropské unie objasnil, že subjekt, který „vlastnictvím majoritních podílů ve společnosti vykonává toto ovládání tím, že se přímo či nepřímo vměšuje do její správy“, musí být považován za účastníka se hospodářské činnosti vykonávané touto společností. Samotný subjekt je tedy třeba považovat za podnik ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie⁵. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) týž subjektem by se měly pokládat za jeden podnik⁶. Za účelem právní jistoty a snížení administrativní zátěže by toto nařízení mělo poskytnout jasný a vyčerpávající seznam kritérií, podle kterých lze rozhodnout, v jakých případech se mají dva či více podniků v jednom členském státě považovat za jeden podnik. Komise vybrala kritéria, která jsou

³ Nařízení Komise (EU) 2020/1474 ze dne 13. října 2020, kterým se mění nařízení (EU) č. 360/2012, pokud jde o prodloužení jeho doby použitelnosti a časově vymezené odchylky pro podniky v obtížích s cílem zohlednit dopady pandemie COVID-19 (Úř. věst. L 337, 14.10.2020, s. 1).

⁴ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze a další, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, bod 107.

⁵ Tamtéž, body 112 a 113.

⁶ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 2002, Nizozemsko v. Komise, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

vhodná pro účely tohoto nařízení, z jasně stanovených kritérií, která definují „propojené podniky“ jako součást definice malých a středních podniků obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES⁷ a v příloze I nařízení Komise (EU) č. 651/2014⁸. Tato kritéria by se vzhledem k oblasti působnosti tohoto nařízení měla vztahovat jak na malé a střední podniky, tak na velké podniky a měla by zajistit, aby skupina propojených podniků byla považována za jeden podnik pro použití pravidla *de minimis*. Podniky, které mezi sebou nemají žádný vztah, s výjimkou skutečnosti, že každý z nich má přímou vazbu na tentýž orgán nebo orgány veřejné moci, by se však neměly považovat za vzájemně propojené. Měla by se tedy zohlednit specifická situace podniků kontrolovaných tímž orgánem nebo orgány veřejné moci, které mohou mít nezávislou rozhodovací pravomoc.

- (8) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na podporu udílenou na poskytování služby obecného hospodářského zájmu. Přijímající podnik by tudíž měl být písemně pověřen výkonem služby obecného hospodářského zájmu, na základě které se podpora udílí. I když by pověřovací akt měl podnik informovat o službě obecného hospodářského zájmu, na základě které se podpora udílí, nemusí nutně obsahovat všechny podrobné informace stanovené v rozhodnutí Komise 2012/21/EU⁹.
- (9) Vzhledem ke zvláštním pravidlům uplatňovaným v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury, ke skutečnosti, že podniky v těchto odvětvích bývají službami obecného hospodářského zájmu pověřovány zřídka, a k nebezpečí, že v těchto odvětvích může splňovat kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie dokonce i podpora menší, než je strop stanovený v tomto nařízení, by se toto nařízení nemělo vztahovat na uvedená odvětví.
- (10) Zváží-li se podobnost zpracovávání a uvádění na trh zemědělských produktů na straně jedné a nezemědělských produktů na straně druhé, toto nařízení by se mělo vztahovat na zpracovávání a uvádění na trh zemědělských produktů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji, jako například sklizeň, nařezání nebo mlácení obilovin či balení vajec, ani první prodej dalším prodejcem nebo zpracovatelům by se v této souvislosti neměly považovat za zpracování ani uvádění na trh.
- (11) Soudní dvůr rozhodl¹⁰, že jakmile Unie přijala právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout jakékoli opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky. Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo použít na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů získaných nebo uvedených na trh. Nemělo by se použít ani na podpory, které jsou vázány na závazek dělit se o tuto podporu s prvovýrobci.

⁷ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁸ Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁹ Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3).

¹⁰ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. prosince 2002, Francie v. Komise, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, bod 31.

- (12) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu podmíněnou používáním domácího zboží nebo služeb na úkor dovezených. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či poradenské služby potřebné k uvedení nového nebo stávajícího produktu na nový trh v jiném členském státě nebo v třetí zemi by obecně neměla představovat podporu vývozu.
- (13) Jestliže podnik působí v odvětvích vyloučených z působnosti tohoto nařízení, ale působí i v jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti, mělo by se toto nařízení vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotčený členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo oddělení účetnictví, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nevyužívaly podporu *de minimis*. Pokud nelze zajistit, aby činnosti v odvětvích, pro něž platí nižší stropy podpory *de minimis*, využívaly podporu *de minimis* pouze do výše těchto nižších stropů, měl by se u všech činností podniku použít nejnižší strop. V souladu se zásadami, kterými se řídí podpora spadající do oblasti působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, by se měla podpora *de minimis* považovat za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá na tuto podporu právní nárok podle platného vnitrostátního právního režimu.
- (14) Aby se zamezilo obcházení maximálních intenzit podpory stanovených v různých nástrojích Unie, neměla by být podpora *de minimis* pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu kumulována se státní podporou na tytéž způsobilé náklady, pokud by takováto kumulace měla za následek intenzitu podpory převyšující intenzitu upřesněnou pro konkrétní podmínky každého případu v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí přijatém Komisí.
- (15) Toto nařízení by nemělo mít vliv na použití nařízení (EU) č. XXX na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu. Členské státy by měly mít při udílení podpory na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu možnost volně vycházet buď z tohoto nařízení, nebo z nařízení (EU) č. XXX.
- (16) Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Altmark¹¹ stanovil řadu podmínek, které musí být splněny, aby vyrovnávací platba za poskytování služby obecného hospodářského zájmu nepředstavovala státní podporu. Uvedené podmínky zaručují, že vyrovnávací platba omezená na čisté náklady, které nesly efektivní podniky v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie. Pokud tyto podmínky nejsou splněny, představuje vyrovnávací platba státní podporu, která může být prohlášena za slučitelnou na základě platných pravidel Unie. Aby se toto nařízení nepoužívalo k obcházení podmínek stanovených v rozsudku ve věci Altmark a aby podpora *de minimis* udělená v rámci tohoto nařízení neovlivňovala obchod z důvodů kumulace s jinými vyrovnávacími platbami za tu samou službu obecného hospodářského zájmu, neměla by být podpora *de minimis* v rámci tohoto nařízení kumulována s žádnou jinou vyrovnávací platbou za stejnou službu bez ohledu na to, zda představuje, nebo nepředstavuje státní podporu ve smyslu rozhodnutí ve věci Altmark či slučitelnou státní podporu podle rozhodnutí 2012/21/EU nebo podle sdělení Komise

¹¹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH a Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, body 88 až 93.

2012/C 8/03¹². Toto nařízení by se tedy nemělo vztahovat na vyrovnávací platby obdržené za poskytování služby obecného hospodářského zájmu, za které se již vyplácí jiná vyrovnávací platba, s výjimkou případů, kdy tato jiná vyrovnávací platba představuje podporu *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* a kdy jsou splněna pravidla kumulace stanovená tímto nařízením.

- (17) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu by výše podpor, které nejsou poskytnuty formou grantu v hotovosti, měly být přepočteny na hrubý grantový ekvivalent. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních typů podpory jiných než grantů a podpory vyplácené v několika splátkách je nutné používat tržní sazby platné v době, kdy se taková podpora uděluje. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by se tržní sazby pro účely tohoto nařízení měly považovat za referenční sazby, jak je v současné době stanoveno ve sdělení Komise 2008/C 14/02¹³.
- (18) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného sledování by se toto nařízení mělo použít jen na podporu *de minimis*, která je transparentní. Transparentní podpora je podpora, pro niž lze předem vypočítat přesný hrubý grantový ekvivalent bez potřeby provádět hodnocení rizik. Tento přesný výpočet lze například provést u grantů, subvencí úrokových sazeb a daňových osvobození se stanoveným limitem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit zaručující, že příslušný strop nebude překročen. Stanovit limit znamená, že dokud není známa přesná výše podpory, měl by členský stát předpokládat, že se výše podpory rovná tomuto limitu, aby se zajistilo, že vícero opatření podpory společně nepřekročí strop stanovený tímto nařízením, a aby se dodržela pravidla kumulace.
- (19) Podpora sestávající z kapitálových injekcí by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka kapitálových injekcí z veřejných prostředků nepřekročí strop *de minimis*. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice uvedená v pokynech o rizikovém financování¹⁴ by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je v rámci daného opatření poskytován kapitál nepřekračující strop podpory *de minimis*.
- (20) Podpora sestávající z půjček, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě půjček, by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době udělení podpory. Aby se zjednodušilo nakládání s nízkými krátkodobými půjčkami, je nezbytné stanovit jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši půjčky, tak dobu její splatnosti. Půjčky, které jsou zajištěny kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a které nepřesáhnou buď 3 250 000 EUR na dobu nejvýše pěti let, nebo 1 625 000 EUR na dobu nejvýše deseti let, by měly být považovány za půjčky s hrubým grantovým ekvivalentem nepřekračujícím strop

¹² Sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) (Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15).

¹³ Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

¹⁴ Sdělení Komise – Pokyny ke státní podpoře investic v rámci rizikového financování (Úř. věst. C 508, 16.12.2021, s. 1).

podpory *de minimis* podle tohoto nařízení. To se zakládá na zkušenosti Komise a zohledňuje inflaci, k níž došlo od vstupu nařízení Komise (EU) č. 360/2012 v platnost, jakož i pravděpodobný vývoj během doby platnosti tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím při určování hrubého grantového ekvivalentu podpory udělené podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.

- (21) Podpora sestávající ze záruk, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě záruk, by se měla považovat za transparentní, pokud byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě premii „safe-harbour“ („bezpečný přístav“) stanovených ve sdělení Komise pro daný typ dotčeného podniku¹⁵. Aby se zjednodušilo nakládání s krátkodobými zárukami zabezpečujícími až 80 % relativně nízké půjčky, je nezbytné stanovit jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši příslušné půjčky, tak dobu trvání záruky. Toto pravidlo by se nemělo použít na záruky za související transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky za transakce s vlastním kapitálem. Kromě toho mohou členské státy použít metodiku k výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk, která byla oznámena Komisi podle některého jiného nařízení Komise v oblasti státní podpory použitelného v dané době a která byla Komisí přijata jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách¹⁶ nebo s jakýmkoli následným sdělením, za předpokladu, že se přijatá metodika výslovně týká daného typu záruky a daného typu příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím při určování hrubého grantového ekvivalentu podpory udělené podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.
- (22) Pokud se režim podpory *de minimis* vykonává prostřednictvím finančních zprostředkovatelů, mělo by se zajistit, aby tito finanční zprostředkovatelé neobdrželi žádnou státní podporu. Lze toho docílit například tím, že finančním zprostředkovatelům, kteří využívají státní záruku, bude stanovena povinnost uhradit tržní pojistné nebo zcela převést jakoukoli výhodu na konečné příjemce, nebo tím, že se na úrovni zprostředkovatelů dodrží výše stropu podpory *de minimis* a další podmínky stanovené v tomto nařízení.
- (23) Po oznámení členským státem by měla Komise přezkoumat, zda opatření podpory, které nemá podobu grantu, půjčky, záruky, kapitálové injekce nebo opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice, daňových osvobození se stanoveným limitem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit, má hrubý grantový ekvivalent, který nepřekračuje strop podpory *de minimis*, a zda by proto mohlo spadat do působnosti tohoto nařízení.
- (24) Komise by měla být schopna zkontrolovat, zda jsou dodržena pravidla státní podpory a zejména zda jsou u podpory udělené podle pravidel *de minimis* splněny příslušné podmínky. V souladu se zásadou loajální spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí nezbytných nástrojů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělená jednomu podniku na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nepřekročila celkový

¹⁵ Například sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

¹⁶ Tamtéž.

povolený strop. Členské státy by měly mít povinnost udělenou podporu sledovat, aby zajistily, že nebudou překročeny příslušné stropy a že budou dodržena pravidla kumulace. Aby této povinnosti dostály, měly by členské státy uvádět úplné informace o udělené podpoře *de minimis* v registru na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni a kontrolovat, zda žádná nově udělená podpora nepřekračuje příslušný strop.

- (25) Vzhledem k oprávněnému zájmu na transparentnosti při poskytování informací o využívání prostředků Unie veřejnosti a po zvážení potřeb transparentnosti a práv podle pravidel pro ochranu údajů dospěla Komise k závěru, že zveřejnění jména příjemce podpory, pokud je příjemcem podpory fyzická osoba nebo právnická osoba se jmény fyzických osob, je odůvodněné. Cílem pravidel transparentnosti je lepší dodržování předpisů, větší odpovědnost, vzájemné hodnocení a v konečném důsledku efektivnější vynakládání veřejných prostředků.
- (26) Toto nařízení nemá vliv na požadavky práva Unie v oblasti veřejných zakázek nebo dodatečné požadavky stanovené ve Smlouvě o fungování Evropské unie nebo v odvětvových právních předpisech Unie.
- (27) S ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné, aby Komise podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu přezkoumala, by doba používání tohoto nařízení měla být omezena.
- (28) Po uplynutí doby platnosti tohoto nařízení by členské státy měly mít pro podpory *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení, k dispozici adaptační období v délce šesti měsíců,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

- 1. Toto nařízení se použije na podporu udílenou podnikům poskytujícím službu obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- 2. Toto nařízení se nevztahuje:
 - a) na podporu udílenou podnikům působícím v odvětvích rybolovu a akvakultury, které spadají do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013¹⁷;
 - b) na podporu udílenou podnikům působícím v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;
 - c) na podporu udílenou podnikům působícím v odvětví zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:
 - i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky;

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

- ii) je-li udělení podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
 - d) na podporu na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo členských států, tj. podporu přímo spojenou s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji v souvislosti s vývozní činností;
 - e) na podporu podmíněnou používáním domácích produktů a služeb na úkor dovážených produktů a služeb.
3. Jestliže podnik působí v odvětvích uvedených v odst. 2 písm. a), b) nebo c) a zároveň i v jednom či více jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti spadající do působnosti tohoto nařízení, toto nařízení se použije na tato odvětví nebo činnosti a na podporu udílenou na tato odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotčený členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo oddělení účetnictví, zajistí, aby činnosti v odvětvích vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení nevyužívaly podporu *de minimis* udílenou v souladu s tímto nařízením.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
- a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie s výjimkou produktů rybolovu a akvakultury uvedených v nařízení (EU) č. 1379/2013;
 - b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
 - c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování zemědělského produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoliv další způsob jeho uvádění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a s výjimkou veškerých činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej prvovýrobcem konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění zemědělského produktu na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel.
2. „Jeden podnik“ pro účely tohoto nařízení zahrnuje veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:
- a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
 - b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
 - c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;

- d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený v čl. 2 písm. a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více subjektů, jsou považovány za jeden podnik.

Článek 3

Podpora de minimis

1. Má se za to, že podpora udílená podnikům na poskytování služby obecného hospodářského zájmu nesplňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, a proto je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, jestliže splňuje všechny podmínky stanovené v tomto nařízení.
2. Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát udělí jednomu podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu, nesmí v žádném tříletém účetním období přesáhnout částku 650 000 EUR. Tříleté účetní období se stanoví podle účetního období používaného podnikem v příslušném členském státě.
3. Podpora *de minimis* se považuje za udělenou v okamžiku, kdy podnik získá podle platného vnitrostátního právního režimu na podporu právní nárok, a to bez ohledu na to, kdy byla podpora *de minimis* danému podniku vyplacena.
4. Strop ve výši 650 000 EUR stanovený v odstavci 2 se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* nebo jejím sledovaném cíli a nezávisle na tom, zda je podpora udělená členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie pod kontrolou dotčeného členského státu.
5. Podpora je pro účely stropu stanoveného v odstavci 2 vyjádřena jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiných poplatků. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent podpory.
6. Podpora vyplácená v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku udělení. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době udělení podpory.
7. Jestliže by udělení nové podpory *de minimis* na služby obecného hospodářského zájmu vedlo k překročení příslušného stropu stanoveného v odstavci 2, toto nařízení se na tuto novou podporu nevztahuje.
8. V případě spojení či nabytí je třeba přihlédnout k veškerým podporám *de minimis*, které byly všem podnikům účastnícím se spojení uděleny dříve, aby se zjistilo, zda žádnou novou podporou *de minimis* udělenou nově vzniklému či nabývajícimu podniku nedošlo k překročení příslušného stropu. Oprávněnost podpory *de minimis* udělené před spojením či nabytím zůstává i nadále zachována.
9. V případě rozdělení jednoho podniku na dva či více samostatných podniků se podpora *de minimis* udělená před rozdělením přidělí podniku, který byl jejím příjemcem, což je v zásadě podnik, který převzal činnosti, na něž byla podpora *de minimis* použita. Pokud

by takové přidělení nebylo možné, přidělí se podpora *de minimis* poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků k datu účinku rozdělení.

Článek 4

Výpočet hrubého grantového ekvivalentu

1. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“).
2. Podpora udělená formou grantů nebo subvencí úrokových sazeb se považuje za transparentní podporu *de minimis*.
3. Podpora udělená formou půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
 - a) vůči příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani tento příjemce nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby vůči němu bylo na žádost jeho dlužníků zahájeno kolektivní insolvenční řízení; u velkých podniků je příjemce v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B–, a
 - b) půjčka je zajištěna kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a půjčka činí buď 3 250 000 EUR na dobu pěti let, nebo 1 625 000 EUR na dobu deseti let; pokud je půjčka nižší než tyto částky nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti, resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2, nebo
 - c) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě referenční sazby platné v době udělení podpory.
4. Podpora sestávající z kapitálových injekcí se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud celková částka injekce z veřejných prostředků nepřekročí strop podpory *de minimis*.
5. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud kapitál poskytnutý jednomu podniku nepřekročí strop podpory *de minimis*.
6. Podpora sestávající ze záruk se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) vůči příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani tento příjemce nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby vůči němu bylo na žádost jeho dlužníků zahájeno kolektivní insolvenční řízení; u velkých podniků je příjemce v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B–, a
 - b) záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky a částka záruky činí buď 4 875 000 EUR a platnost této záruky je pět let, nebo 2 437 500 EUR a platnost této záruky je deset let; pokud je zaručená částka nižší než tyto částky nebo je doba její platnosti kratší pěti, resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této záruky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2, nebo
 - c) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě premií „safe harbour“ („bezpečného přístavu“) stanovených ve sdělení Komise, nebo

- d) ještě před svým použitím
 - i) byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruky oznámena Komisi podle jiného nařízení Komise v oblasti státní podpory použitelného v dané době a přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením, a
 - ii) uvedená metodika se výslovně týká daného typu záruky a daného typu příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení.
- 7. Podpora sestávající z jiných nástrojů se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud daný nástroj stanoví limit zajišťující, že nedojde k překročení příslušného stropu.

Článek 5

Kumulace

1. Podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady nebo se státní podporou na tatáž opatření rizikového financování, pokud by taková kumulace vedla k překročení příslušné intenzity podpory či výše podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.
2. Podporu *de minimis* podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* až do stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2.
3. Podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení nelze kumulovat s žádnou vyrovnávací platbou na tutéž službu obecného hospodářského zájmu bez ohledu na to, zda tato vyrovnávací platba představuje, nebo nepředstavuje státní podporu.

Článek 6

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá udělit některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent, o službě obecného hospodářského zájmu, na kterou se podpora uděluje, a o charakteru *de minimis* této podpory a přímo odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. V případě, že se podpora *de minimis* podle tohoto nařízení uděluje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu uděleny různé vysoké individuální podpory, může se daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné částce odpovídající maximální výši podpory, která může být v daném režimu udělena. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen strop stanovený v čl. 3 odst. 2.
3. Před udělením podpory členský stát obdrží od podniku poskytujícího službu obecného hospodářského zájmu prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, které daný podnik obdržel během dvou předcházejících účetních let a daného účetního roku podle tohoto nařízení nebo podle jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

4. Členské státy zajistí, aby byl k dispozici centrální registr podpor *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis*, které podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu udělil kterýkoliv orgán v dotčeném členském státě. Centrální registr podpor *de minimis* se zřídí do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost. Centrální registr podpor *de minimis* se zřídí tak, aby umožňoval snadný přístup k informacím. Informace musí být zveřejněny v nechráněném tabulkovém formátu, který umožňuje vyhledávat, získávat a stahovat údaje a snadno je uveřejňovat na internetu, například ve formátu CSV nebo XML. Centrální registr podpor *de minimis* musí být přístupný prostřednictvím internetových stránek bez jakýchkoli omezení, jako je například předchozí registrace uživatelů. Alternativně mohou členské státy uvést úplné informace o všech podporách *de minimis* udělených kterýmkoli orgánem v dotčeném členském státě v registru na úrovni Unie, jakmile bude takový registr dostupný. Členské státy zveřejní v centrálním registru na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie informace uvedené v odstavci 6 o všech podporách *de minimis* udělených kterýmkoli orgánem v dotčeném členském státě nejpozději do 20 pracovních dnů od udělení podpory. Odstavce 1 až 3 se přestanou na členský stát vztahovat od okamžiku, kdy se informace z centrálního registru na vnitrostátní úrovni nebo případně na úrovni Unie vztahují na tříleté účetní období pro všechny podpory *de minimis* udělené tímto členským státem.
5. Členský stát udělí novou podporu *de minimis* podle tohoto nařízení teprve po ověření toho, zda nová podpora nezvýší celkovou výši podpory *de minimis*, kterou dotčený podnik obdržel, nad příslušný strop stanovený v čl. 3 odst. 2 a zda jsou splněny veškeré podmínky stanovené v tomto nařízení.
6. Členské státy zveřejní v centrálním registru podpor *de minimis* na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni tyto informace:
 - a) identifikační údaje příjemce včetně jména příjemce a jeho identifikačního kódu (identifikační číslo a druh identifikace);
 - b) výše podpory;
 - c) datum udělení podpory;
 - d) orgán udělující podporu;
 - e) nástroj podpory;
 - f) odvětví, na něž se vztahuje vyrovnávací platba na základě statistické klasifikace ekonomických činností v Evropském společenství stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006¹⁸.
7. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace nezbytné k doložení toho, že byly podmínky tohoto nařízení splněny. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti účetních let ode dne jejich udělení. Záznamy týkající se režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla v rámci takového režimu poskytnuta poslední individuální podpora.

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

8. Na písemnou žádost Komise poskytne dotčený členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel podle tohoto nařízení a jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se použije na podporu *de minimis* udělenou na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu před jeho vstupem v platnost, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v tomto nařízení. Jakákoli podpora na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, která tyto podmínky nesplňuje, se posoudí v souladu s příslušnými rozhodnutími, rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.
2. Všechny individuální podpory *de minimis*, které byly uděleny v období mezi 25. dubnem 2012 a 31. prosincem 2023 a splňují podmínky stanovené nařízením (EU) č. 360/2012, se považují za podpory, které nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, a jsou proto vyňaty z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.
3. Po uplynutí doby platnosti tohoto nařízení nebo dojde-li ke změně tohoto nařízení, je možné každý režim podpory *de minimis*, který splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně provádět ještě dalších šest měsíců.

Článek 8

Vstup v platnost a doba použitelnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. ledna 2024.

Použije se do dne 31. prosince 2030.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Komisi

*předsedkyně
Ursula von der Leyen*